

Tato disertační práce pojednává o významném českém úředníkovi a posléze politikovi Prokopu Drtinovi, jehož život byl bytostně spjat s osudem demokracie v Československu. Hlavním cílem této práce je upozornit na tuto jedinečnou osobnost a ilustrovat na jeho životě československé dějiny. Narodil se 13. dubna 1900 ve významné české rodině. Jeho otec, František Drtina, byl slavný filosof a blízký spolupracovník profesora Tomáše Garrigue Masaryka. Drtinovo dětství bylo velice podnětné, neboť vyrůstal obklopen tehdejší českou intelektuální elitou. Mladého Prokopa Drtinu vedl jeho zájem o historii a politiku ke studiu na právnické fakultě v Praze.

Po dokončení studií zahájil Drtina svou profesní kariéru v únoru 1924 u České finanční prokuratury, ve stejné době se začal výrazněji veřejně angažovat. V roce 1925 vstoupil do nově založené Národní strany práce, která však zcela pohořela a byla po pěti letech činnosti rozpuštěna. Drtina v roce 1928 přestoupil do Československé strany národně socialistické, jíž pak zůstal věrný až do závěru své politické dráhy. Prokop Drtina také hrál významnou roli v činnosti prestižního debatního klubu Přítomnost. Posléze se stal i členem redakční rady názorově spřízněného časopisu Demokratický střed, vedle toho ovšem občas publicisticky přispíval i do dalších tiskovin.

Zásadní zlom v jeho pracovní kariéře přišel v listopadu 1929, kdy se stal úředníkem Kanceláře prezidenta republiky. Když byl po abdikaci T. G. Masaryka zvolen v prosinci 1935 novým československým prezidentem Edvard Beneš, vybral si Drtinu za svého tajemníka. Prokop Drtina se tak stal jeho nejbližším spolupracovníkem a osobním důvěrníkem. S prezidentem Benešem intenzivně prožíval zejména zářijovou krizi v roce 1938 a prezidentovu následnou abdikaci. Po té Drtina zformoval skupinu politických přátel, jejíž činnost byla posléze chápána jako počátek národního odboje.